Дванадцять днів, дванадцять синіх чаш
Над сірими і ржавими ярами —
Ми їх пили маленькими ковтками,
Бо знали ми: півмісяць буде наш.

З далеких гін, де море і Сиваш,
Вітри міцними набігали снами,
Схилявся день до західної брами
І вабив степ із саду і піддаш.

І вгору брались ми крізь глід і терен,
Не зводячи очей з огнистих зерен,
Просипаних на кристалічну синь.

В крайнебі гасли просмуги янтарні,
А проти нас крізь млу і далечінь
Займалось дві зорі на солеварні.

4.05.1933